

بررسی نقش واسط رضایت شغلی کارکنان در تأثیر سرمایه های فکری بر بهره وری نیروی انسانی در صنعت هتلداری (مطالعه موردی : هتل های شهر تبریز)

مهدی کروبی^۱ ، جعفر بھاری^{۲*}، شهلا بھاری^۳، حامد بھاری^۴، سمیرا محمدی^۵، مرجان بذله^۶

^۱ دانشیار گروه مدیریت جهانگردی، دانشگاه علامه طباطبائی

^۲ دانشجوی دکتری مدیریت گردشگری، دانشگاه علم و فرهنگ تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

^۳ گروه مدیریت، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۱۹۳۹۵-۳۶۹۷، تهران، ایران

^۴ گروه شیمی، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۱۹۳۹۵-۳۶۹۷، تهران، ایران

^۵ دانشجوی دکتری مدیریت گردشگری، دانشگاه علم و فرهنگ تهران، تهران، ایران

^۶ دانشجوی دکتری مدیریت گردشگری، دانشگاه علم و فرهنگ تهران، تهران، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۷/۳۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۷/۲۰

چکیده

تحقیق حاضر با هدف بررسی نقش واسط رضایت شغلی کارکنان در تأثیر سرمایه های فکری بر بهره وری نیروی انسانی در صنعت هتلداری در هتل های ۳، ۴ و ۵ ستاره استان آذربایجان شرقی در تابستان ۱۳۹۵ صورت پذیرفته است. داده های مورد نیاز برای این تحقیق با روش نمونه گیری تصادفی ساده از کارکنان هتل های ۳، ۴ و ۵ شهر تبریز و با ابزار پرسشنامه جمع آوری شده است. تحقیق حاضر، از نظر هدف، کاربردی و براساس روش گردآوری داده ها، توصیفی و از نوع پیمایشی است. همچنین از روش معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار *Smart pls* به منظور تجزیه و تحلیل داده ها استفاده شده است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه کارکنان هتل های ۳، ۴ و ۵ ستاره شهر تبریز می باشد. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که سرمایه های فکری بر رضایت شغلی کارکنان و بهره وری نیروی انسانی تأثیر مستقیم و معناداری دارد؛ و همچنین تأثیر رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی مستقیم و معنادار است. و متغیر سرمایه های فکری از طریق نقش واسط رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی تأثیر غیرمستقیم و معناداری دارد.

کلید واژگان: سرمایه فکری، رضایت شغلی، بهره وری نیروی انسانی، صنعت هتلداری، تبریز.

مقدمه

امروزه افزایش بهره وری به عنوان یکی از دغدغه های اصلی مدیران اجرایی و تصمیم گیران هرکشور است، بسیاری از کشورها عمدۀ برنامه توسعه خود را بر مبنای افزایش بهره وری قرار داده اند؛ به نحوی که طی ۱۵ سال اخیر افزایش بهره وری در سطح جهان ۴۰ برابر شده است (عزیزی و شفیعی رود پشتی، ۱۳۹۱: ۷۲). بهره وری یکی از عوامل پیشرفت هرجامعه است و مقدار و میزان رشد بهره وری در هر کشوری نقش به سزاپی بر سطح رفاه، میزان تورم، بیکاری، سلامت اقتصادی و رقابت پذیری در سطح جهان دارد. با توجه به محدودیت منابع، افزایش جمعیت و رشد نیازها و خواسته های بشری در این رقابت شدید در صحنه جهانی، بهره وری عامل رشد و بقا در بلندمدت می باشد (محمدی پیراسته و همکاران، ۱۳۹۰: ۲۰۵). به علت اهمیت بهره وری، تحقیقات متعددی در زمینه عوامل موثر بر بهره وری صورت گرفته است و همگی تأکید کرده اند که نیروی انسانی بیشترین بعد در مجموعه عوامل موثر بر بهره وری است (نصرت پناه و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۸۸). علاوه بر این، در این زمانه که دنیای سازمانی را دنیای رقابت می نامند، با همه مسائل، مشکلات و پیچیدگی هایش، پیش بینی بسی دشوار است. لیکن، برای غلبه بر این وضع نامطمئن، یکی از موثرترین راه ها که پیش روی مدیران سازمان قرار دارد، بهره ور نمودن کارکنان سازمان است (عزیزی و شفیعی رود پشتی، ۱۳۹۱: ۷۴). در واقع بهره وری نیروی انسانی یکی از اساسی ترین پیش فرض های بهره وری سازمانی محسوب می شود و هرگونه سعی و تلاش در بهره وری سازمان بدون وجود بهره وری کارکنان بی معناست (محمدی پیراسته و همکاران، ۱۳۹۰: ۲۰۵). می توان گفت که منبع انسانی مهم ترین زیر ساخت هرکشور و سازمان است و مشارکت آن ها در امور و تلاش های آگاهانه آنان می تواند بر افزایش بهره وری سازمانی و ملی و تأثیر عده بگذارد، که همین امر موجب افزایش بهره وری نیروی انسانی در دنیای امروز (به ویژه در دنیای سازمانی) شده است. یکی دیگر از مسائل قابل توجه در تمام عرصه های مدیریت، رضایت شغلی می باشد. رضایت شغلی در برگیرنده نگرش کارکنان نسبت به احساسات مثبت و منفی نسبت به شغلشان می باشد (اسماعیلی و قدسی، ۱۳۹۲: ۸). کارکنان شرکت به عنوان سرمایه های انسانی تحت تأثیر رضایت شغلی قرار دارند و در واقع، رضایت شغلی یکی از عوامل بسیار مهم در موفقیت سازمان ها و شرکت ها محسوب می شود و از جمله عواملی است که سبب افزایش کارآیی و نیز احساس رضایت فردی می گردد (کلدی و عسگری، ۱۳۸۲: ۱۰۵). بررسی ها نشان داده اند که با افزایش میزان رضایت شغلی، خلاقیت و مولد بودن فرد افزایش انگیزه های کاری بیشتر و غیبت از کار کمتر (داناهو و هی وود، ۲۰۰۴)، تعهد سازمانی بیشتر (یو، ۲۰۰۵) و سودآوری کسب و کار افزایش می یابد (چارلز و همکاران، ۲۰۰۴). زمانی کارکنان یک سازمان می توانند تعامل خوب با مشتریان داشته باشند که از شغل و جایگاه سازمانی خود راضی و خشنود باشند. و همچنین در جهان کنونی که دوره تحولات لجام گسیخته و به قول تافلر دوره جابجاگی قدرت می باشد بحث مدیریت سرمایه فکری و داراییهای ناملموس سازمان ها بعد از موضوعات مهندسی مجدد و مدیریت کیفیت فراگیر به عنوان پدیده ای مهم، به صورت همه جانبه ای افق تحولات مدیریت را تحت تأثیر قرار داده است. در این میان جدیدترین پارادایمی که بحث فوق را در مدیریت سازمان ها تحت پوشش قرار می دهد، بحث مدیریت سرمایه فکری است. استوارت

اعتقاد دارد، سرمایه فکری مجموعه‌ای از دانش، اطلاعات، دارایی‌های فکری، تجربه، رقابت و یادگیری سازمانی است که می‌تواند برای ایجاد ثروت بکار گرفته شود. در واقع سرمایه فکری تمامی کارکنان، دانش سازمانی و توانایی‌های آن را برای ایجاد ارزش افزوده دربر می‌گیرد و باعث منافع رقابتی مستمر می‌شود (قلیچ لی و مشبکی، ۱۳۸۵). بنابراین سرمایه فکری در پی آن است که در سازمان‌ها، دارایی‌های فکری، دانش، تجربه و یادگیری سازمانی جهت نیل به توسعه همه جانبه بیشتر از پیش مورد توجه قرار گیرد.

بر این اساس مساله اصلی این تحقیق بررسی نقش واسطه رضایت شغلی کارکنان در تأثیر سرمایه فکری‌های بر بهره وری نیروی انسانی در بخش خدماتی هتلداری است. با توجه به آنچه که گفته شد این تحقیق در پی پاسخ به این سوال است بررسی نقش واسطه رضایت شغلی کارکنان در تأثیر سرمایه فکری‌های بر بهره وری نیروی انسانی در هتل‌های ۳، ۴ و ۵ ستاره شهر تبریز چگونه است؟ اهداف تحقیق حاضر عبارت است از: تعیین تأثیر سرمایه‌های فکری بر رضایت شغلی کارکنان؛ تعیین تأثیر رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی؛ تعیین تأثیر سرمایه‌های فکری بر بهره وری نیروی انسانی؛ تعیین تأثیر سرمایه‌های فکری از طریق رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی. در تحقیق حاضر فرضیه‌های تحقیق نیز مطرح می‌باشد که عبارتند از: سرمایه‌های فکری بر رضایت شغلی کارکنان موثر است؛ رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی موثر است؛ سرمایه‌های فکری بر بهره وری نیروی انسانی موثر است؛ سرمایه‌های فکری از طریق رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی موثر است.

مبانی نظری تحقیق

سرمایه فکری

ماهیت انتزاعی و پویای سرمایه فکری، تعریف آن را مشکل ساخته است و همین مسأله باعث شده است که تعریف جامعی از سرمایه فکری مورد توافق صاحب نظران وجود نداشته باشد. سرمایه فکری، شامل حاصل جمع دانش اعضای یک سازمان و تبدیل کاربرد عملی دانش اعضای یک سازمان است (روس و روس، ۱۹۹۷: ۴۱۴). سرمایه فکری، به مجموعه منحصر به فردی از منابع مشهود و نامشهود شرکت و همچنین به تغییر و تحولات این منابع مشهود و نامشهود اطلاق می‌شود (گوپتا و روس، ۲۰۰۱: ۲۹۸). سرمایه فکری، بخشی از کل سرمایه یا دارایی شرکت است که مبنی بر دانش بوده و شرکت دارنده و مالک آن به شمار می‌آید (انواری رستمی و رستمی، ۱۳۸۲: ۵۴). سرمایه فکری، اطلاعات و دانش به کار برده شده برای کارکردن، جهت ایجاد ارزش است (ایلیانی و تانسونی، ۲۰۰۸: ۷۰۶). سرمایه فکری، دارایی‌های نامشهودی است که از فناوری، اطلاعات مشتریان، اعتبار و فرهنگ سازمان تشکیل شده است و برای توان رقابتی سازمان بسیار مهم و حیاتی است (چوپانی و همکاران، ۱۳۹۱: ۳۲). سرمایه فکری، شامل سرمایه انسانی و مشتری می‌باشد (بونتیس، ۱۹۹۸: ۶۶).

ابعاد سرمایه فکری

ابعاد سرمایه فکری، عبارتند از:

سرمایه انسانی: به عنوان دانش ترکیبی، مهارت، تجربه و توانایی یکاییک افراد سازمان تعریف می‌شود (مک گیل، ۲۰۰۶: ۲۶).
سرمایه ساختاری: شامل همه ذخایر غیر انسانی دانش در سازمان می‌شود (مک گیل، ۲۰۰۶: ۲۶).

سرمایه مشتری: ارزشی است که مشتریان سازمان برای سازمان قائل اند که این ارزش به وسیله ارتباطات بین سازمان و مشتریانش شکل می‌گیرد (مک گیل، ۲۰۰۶: ۲۷).

بهره وری نیروی انسانی

بهره وری نیروی انسانی، استفاده بهینه از منابع انسانی در جهت نیل به اهداف سازمان می‌باشد (خاکی، ۱۳۸۶: ۲۵). بهره وری نیروی انسانی، نسبت برونداد منابع انسانی به درون داد منابع انسانی می‌باشد (میرسپاسی، ۱۳۹۲: ۳۵۸). ابعاد بهره وری نیروی انسانی عبارتند از (هرسی و گلداسمیت، ۱۹۸۰):

۱- توانایی: که شامل دوره‌های آموزشی و احساس موقفيت شغلی می‌باشد. ۲- درک و شناخت: که شامل درک صحیح و درست از کار و اهداف کاری و اشتباهات، انجام صحیح کار می‌باشد. ۳- حمایت سازمانی: که شامل امکانات مالی و مادی مورد نیاز شغلی، حمایت سایر واحدها و مسئولان در تحقق اهداف و انجام کارهای دشوار می‌باشد. ۴- انگیزه: که شامل فرصت‌های ارتقا پاداش‌های نقدي، قدردانی و استقبال از ابتکار عمل، دلجویی مافوق در زمان مشکلات می‌باشد. ۵- بازخورد: که شامل اطلاع و آگاهی از عملکرد و روش‌های بهبود عملکرد و کیفیت کار و نتایج مثبت و منفی کار می‌باشد. ۶- اعتبار: که شامل اتخاذ تصمیمات منصفانه و مطابق با اصول اخلاقی، انتصاب بر اساس شایستگی و ضوابط، اعتماد به مافوق می‌باشد. ۷- سازگاری: که شامل میزان تأثیرگذاری شرایط بازار و شرایط اقتصادی و رقابت بر عملکرد می‌باشد.

رضایت شغلی

رضایت شغلی، یکی از متداول‌ترین متغیرهای مورد مطالعه طی چند دهه اخیر در حوزه سازمانی بوده است و مانند اکثر متغیرهای علوم اجتماعی ارائه یک تعریف موردن توافق از آن دشوار می‌باشد. رضایت شغلی، میزان کلی تأثیر یا احساسات مثبتی است که افراد در مورد کارهایشان کسب می‌کنند (قلی پورسلیمانی و آزاده دل، ۱۳۸۰: ۶۸). رضایت شغلی، نتیجه ادراک کارکنان است که محتوا و زمینه شغل، آن چیزی را که برای کارمند ارزشمند است، فراهم می‌کند (مقیمی، ۱۳۸۵: ۳۹۱). رضایت شغلی، حالت عاطفی مثبت است که از احساس لذت یک کارمند از شغل خود نشأت می‌گیرد و ادراکات و محرك‌های اطراف یک کارمند از عوامل مهم در ایجاد این رضایت است (عاقل و لگزیان، ۱۳۸۷: ۹۰).

رضایت شغلی، ترکیبی از موارد روان‌شناسنامی، فیزیولوژیکی و محیطی است که باعث می‌شود شخص اظهار نماید که "من از شغل خود رضایت دارم" (نیک پور و سلاجقه، ۱۳۹۱: ۳۵). پنج عامل عمده که به عنوان ابعاد رضایت شغلی مطرح هستند، عبارتند از (مقیمی، ۱۳۸۵: ۱)؛ ۱- پرداخت: میزان حقوق دریافتی و انصاف و برابری در پرداخت. ۲- فرصت‌های ارتقا و پیشرفت: قابلیت دسترسی به فرصت‌ها برای پیشرفت. ۳- سرپرست: توانایی‌های سرپرست برای نشان دادن علاقه و توجه به کارکنان. ۴- شغل (ماهیت کار): حدی که وظایف شغلی، فرصت را برای آموزش و پذیرش مسؤولیت فراهم می‌آورد. ۵- همکاران: حدی که همکاران، دوستانه، شایسته و حمایتی هستند. اغلب گفته می‌شود که "کارمند خوشحال یک کارمند کارا است" و یک کارمند خوشحال باید با شغلش ارضا شود. اهمیت رضایت شغلی از آنجا ناشی می‌شود که بیشتر افراد تقریباً نیمی از ساعت‌بیداری خود را در محیط کاری می‌گذرانند. وقتی یک شخص می‌گوید دارای رضایت شغلی بالایی است، به معنای آن است که او واقعاً شغلش را دوست دارد، احساسات خوبی درباره کارش دارد و برای شغلش ارزش زیادی قائل است. نتایج تحقیقات

نشان می دهد که کارکنان با رضایت شغلی بالاتر، از نظر فیزیک بدنی و توان ذهنی در وضعیت خوبی قرار دارند (حسینی قادریکلایی و همکاران، ۱۳۹۱: ۴). از میان همه مفاهیمی که متخصصان رفتار سازمانی، مدیریت و روانشناسان سازمانی و صنعتی در موقعیت های مختلف مورد بررسی قرار داده اند، رضایت شغلی یکی از زمینه های مهم پژوهشی بوده است. اهمیت رضایت شغلی از یک سو به دلیل نقشی است که در بهبود و پیشرفت سازمان و بهداشت و سلامت نیروی کار دارد و از سوی دیگر به علت آن است که مفهوم رضایت شغلی، علاوه بر تعاریف و مفاهیم متعدد و گاهی پیچیده، محل تلاقی و فصل مشترک بسیاری از حوزه های علمی مانند روانشناسی، مدیریت، جامعه شناسی و حتی اقتصاد و سیاست است. به همین دلیل دیدگاه ها و مفاهیم متعدد و گاه متناقضی درباره آن شکل گرفته و توسعه یافته است. رضایت شغلی، از جمله عوامل مهمی است که باید در توسعه اقتصادی مورد توجه دقیق قرار گیرد، چرا که یکی از عوامل بسیار مهم در موفقیت شغلی است و سبب افزایش کارایی و نیز احساس رضایت فردی می شود(شغیع آبادی، ۱۳۸۸). کوهلن معتقد است اگر انگیزه های اصلی و مهم فرد در زمینه شغل او و کارهایی که انجام می دهد ارضا شوند هرچه فاصله بین نیازهای شخصی فرد و ادراک یا نگرش او نسبت به توانایی بالقوه شغل برای اراضی این نیازها کمتر باشد رضایت شغلی نیز زیاد خواهد بود. وجود انگیزش در شغل برای ادامه اشتغال لازم و ضروری است و اگر فرد به شغل خود علاقمند نباشد و در انجام وظایفش برانگیخته نشود، ادامه حرفه برایش ملامت آور خواهد بود. ولی با برآورده شدن نیازها از طریق حرفه احساس رضایت نسبت به شغل ایجاد می شود. بسته به اهمیت و شدت وجود نیاز و میزان اراضی آن توسط حرفه، احساس رضایت نیز بیشتر خواهد بود (صمد، ۲۰۱۱). رضایت شغلی باعث می شود بهره وری فرد افزایش یابد، فرد نسبت به سازمان معهده شود، سلامت فیزیکی و ذهنی فرد تضمین شود، روحیه فرد افزایش یابد، از زندگی راضی باشد و مهارت های جدید شغلی را به سرعت آموزش بییند (شاکری نیا، ۱۳۸۶). همچنین عدم رضایت شغلی باعث کاهش روحیه کارکنان می شود که روحیه پایین در کار بسیار نا مطلوب است.

پیشینه تحقیق

جهانی و همکاران در سال ۱۳۹۲ پژوهشی را با عنوان رابطه رضایت شغلی و بهره وری کارکنان جهاد دانشگاهی واحد ایلام انجام دادند. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که بین رضایت شغلی و بهره وری کارکنان رابطه مستقین و معنادار وجود دارد. رزقی شیر سوار و موسوی در سال ۱۳۹۰ پژوهشی را با عنوان رابطه بین رضایت شغلی و بهره وری کارکنان شاغل در واحد پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی شهر تهران انجام دادند. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که رابطه مثبت و معناداری بین رضایت شغلی و بهره وری نیروی انسانی وجود دارد. رضایی هرندي و سیادت در سال ۱۳۸۹ پژوهشی را با عنوان بررسی رابطه بین میزان رضایت شغلی با بهره وری متصدیان امور بانک ملی ایران انجام دادند. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که همبستگی مثبت و معناداری بین رضایت شغلی و میزان بهره وری متصدیان امور بانک ملی ایران وجود دارد.

محمدی پیراسته و همکاران در سال ۱۳۹۰ پژوهشی را با عنوان سرمایه فکری و بهره وری در صنعت بانکداری (مطالعه موردی: بانک های استان لرستان) انجام دادند. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که بین سرمایه فکری و بهره وری کارکنان صنعت بانکداری رابطه قوی و معنی دار وجود دارد و همه ابعاد سرمایه فکری به طور مثبت و معناداری بر بهره وری کارکنان تأثیر دارند.

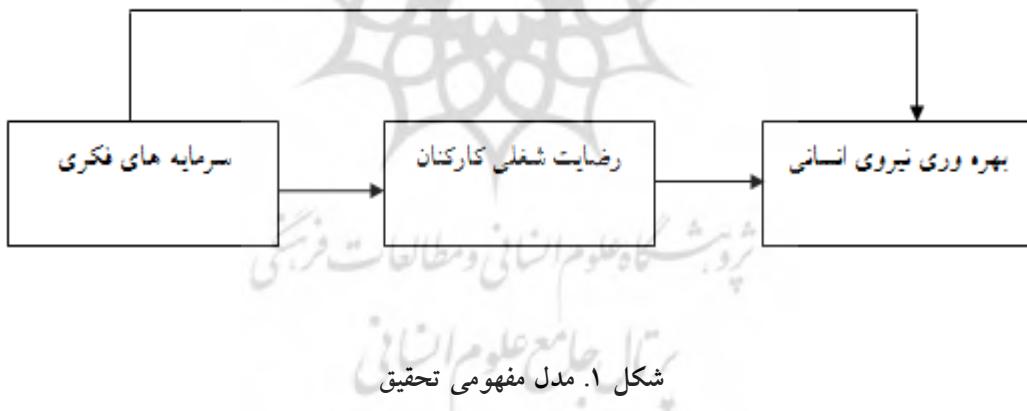
نازم و صادقی در سال ۲۰۱۲ تحقیقی را با عنوان رابطه مدل سازی بهره وری مبتنی بر سرمایه فکری در بخش عمومی اداره آموزش انجام دادند. نتایج نشان داد که ابعاد سرمایه فکری تأثیر مثبتی بر بهره وری نیروی انسانی دارند.

دوستدار و همکاران در سال ۲۰۱۴ تحقیقی را با عنوان بررسی تأثیر سرمایه های فکری بر رضایت شغلی کارکنان (مطالعه موردی: بانک های دولتی شهر رشت) انجام دادند. نتایج نشان داد که همه ابعاد سرمایه های فکری بر رضایت شغلی کارکنان تأثیرگذار هستند.

اکوی در سال ۲۰۱۳ تحقیقی را با عنوان تأثیر سرمایه های فکری بر بهره وری کارکنان بانک ها اقتصادهای در حال توسعه (مطالعه موردی: کشور نیجریه) انجام داد. نتایج نشان داد که سرمایه فکری تأثیر مثبت و معنی داری بر بهره وری کارکنان بانک های نیجریه دارد.

لونگو و مورا در سال ۲۰۱۳ تحقیقی را با عنوان تأثیر سرمایه های فکری بر رضایت و حفظ کارکنان انجام دادند. نتایج نشان داد که سرمایه فکری به صورت مثبت بر نگرش های شغلی کارکنان تأثیرگذار است.

در این بخش مدلی مفهومی جهت بررسی نقش واسطه رضایت شغلی کارکنان در تأثیر سرمایه های فکری بر بهره وری نیروی انسانی در صنعت هتلداری، با مطالعه روابط سازه های مطرح شده، پیشینه تحقیق و ادبیات موضوع ارائه می گردد. چهار چوب مفهومی تحقیق در شکل ۱ ارائه شده است. این چهار چوب شامل سه متغیر اصلی، سرمایه های فکری به عنوان متغیر مستقل؛ رضایت شغلی کارکنان به عنوان متغیر واسطه و بهره وری نیروی انسانی به عنوان متغیر وابسته است.

شکل ۱. مدل مفهومی تحقیق

روش شناسی تحقیق

تحقیق حاضر، از نظر هدف، کاربردی و براساس روش گردآوری داده ها توصیفی و از نوع پیمایشی است. قلمرو مکانی این تحقیق در هتل های ۳، ۴ و ۵ ستاره در استان آذربایجان شرقی، شامل: هتل های دریا (۳ستاره)، پتروشیمی (۴ستاره) و شهریار (۵ستاره) بوده است. قلمرو زمانی تحقیق تابستان ۱۳۹۵ می باشد. داده های مورد نیاز برای این تحقیق با روش نمونه گیری تصادفی ساده از کارکنان هتل های ۳، ۴ و ۵ ستاره شهر تبریز و با ابزار پرسشنامه جمع آوری شده است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه کارکنان هتل های ۳، ۴ و ۵ ستاره شهر تبریز در نظر گرفته شده است. حجم نمونه، به شیوه فرمول تعیین حجم نمونه ۲۰۰ نفر و با روش نمونه گیری تصادفی ساده تعیین گردید. رویکردهای مختلفی در رابطه با مدل سازی معادلات ساختاری وجود دارد. بدین

معنا که مدل‌سازی معادلات ساختاری را می‌توان بر پایه روش‌های آماری متفاوتی، متناسب با نوع متغیرها و ویژگی‌های نمونه آماری پژوهش انجام داد. یکی از روش‌های آماری در این زمینه، روش حداقل مربعات جزئی است. نرم‌افزارهایی که از مدل‌سازی معادلات ساختاری بر پایه این روش آماری استفاده می‌کنند، نسبت به وجود شرایطی مانند هم خطی متغیرهای مستقل، نرمال نبودن داده‌ها و کوچک بودن نمونه سازگار هستند (هانلین و کاپلان^۱، ۲۰۰۴). در پژوهش حاضر از نرم‌افزار SmartPLS استفاده شده است که در زمینه مدل‌سازی معادلات ساختاری بر پایه روش حداقل مربعات جزئی، نرم‌افزاری پرکاربرد و مفید می‌باشد. این تحقیق حاضر بر اساس تلفیقی از پرسشنامه‌های صیادی و همکاران (۱۳۹۴) به منظور اندازه گیری متغیرهای رضایت شغلی کارکنان^۲ (۸ سوال)، سرمایه‌های فکری (۹ سوال) و دهقان نیروی و همکاران^۳ (۲۰۱۱) به منظور اندازه گیری بهره وری نیروی انسانی^۴ (۹ سوال) و در قالب مقیاس ۵ رتبه‌ای لیکرت تدوین شده است. به منظور سنجش روایی پرسشنامه، دو نوع روایی منطقی و روایی سازه درنظر گرفته شد و در این راستا، روایی محتوا، اعتبار ظاهری و اعتبار عاملی (تحلیل عاملی) بررسی شدند، آزمون اعتبار عاملی پرسشنامه با کمک تحلیل عاملی تائیدی و با استفاده از نرم افزار اسماارت بی‌ال‌اس^۵ انجام گرفته است. همه بارهای عاملی متغیرهای تحقیق بالاتر از ۰,۵ بوده که نشان دهنده روایی بالا پرسشنامه می‌باشد. همچنین اعتبار محتوا پرسشنامه با اتکا به نظر متخصصان و اساتید محترم تأیید و اصلاحات لازم اعمال بعمل آمده است. همچنین به منظور سنجش پایایی ابزار تحقیق از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده است. این کمیت بین صفر و یک تغییر می‌کند، ضریب پایایی صفر، معرف عدم پایایی و ضریب پایایی یک، معرف پایایی کامل است. مقادیر بالای ۰,۷، ۰,۶۱۸ برای آلفای کرونباخ مطلوب است (سکاران، ۱۳۸۸). در تحقیق حاضر ضریب آلفای کرونباخ کل پرسشنامه برابر ۰,۹۱۸ بوده، که حاکی از پایایی خوب ابزار اندازه گیری است. در جدول زیر میزان آلفای کرونباخ متغیرهای مدل بیان شده است.

جدول ۱. نتایج آلفای کرونباخ

متغیرها	ضریب آلفای کرونباخ
سرمایه‌های فکری	۰,۸۹۸
رضایت شغلی کارکنان	۰,۹۲۱
بهره وری نیروی انسانی	۰,۹۳۴
مجموع متغیرها	۰,۹۱۸

معرفی منطقه مورد مطالعه

از نظر جغرافیایی، تبریز مرکز آذربایجان شرقی در ۴۶ درجه و ۲۵ دقیقه طول شرقی و ۳۸ درجه و ۲ دقیقه عرض شمالی از نصف النهار گرینویچ واقع شده است. ارتفاع آن از سطح دریا ۱۳۵۰ تا ۱۵۵۰ متر در نقاط مختلف آن متغیر است. تبریز با وسعتی حدود ۱۱۸۰ کیلومتر در قلمرو میانی خطة آذربایجان و در قسمت شرقی شمال دریاچه ارومیه و ۶۱۹ کیلومتری غرب تهران قرار دارد. این شهر به دلیل قرار گرفتن در مسیر شرق به غرب و آسیای میانه یکی از کانون‌های مهم سیاسی، اقتصادی، بازرگانی، و فرهنگی ایران بوده است. شهر تبریز، به عنوان مرکزیت استان و داشتن پیشینه و سابقه در مدنیت، از امکانات خوبی برخوردار است. بنابراین، الگوی فضای توریستی این شهر تحت تأثیر فضای تاریخی شهر قرار گرفته و بیشتر بخش مرکزی شهر را پوشش می‌دهد. بر اساس

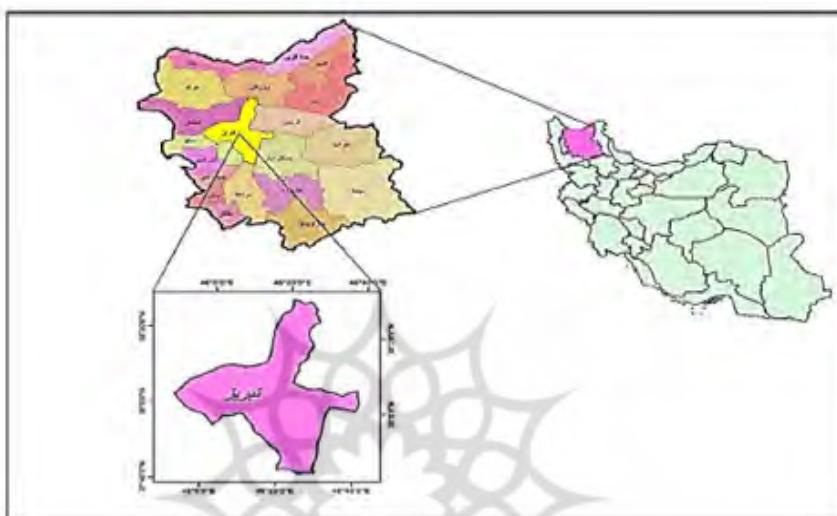
^۱Partial Least Squares

^۲Haenlein & Kaplan

^۳Dehghan Nayeri et al

^۴PLS

متصوّبۀ شورای عالی معماری و شهرسازی ایران، تبریز یکی از شش شهر فرهنگی و تاریخی کشور به ثبت رسیده و از خاستگاه‌های کهن شهرنشینی و مدنیت در کشور است که میراث تاریخی و فرهنگی بسیار غنی و گستردۀ آن پتانسیل بالایی برای غنای فرهنگی و گسترش گردشگری شهری دارد. از نظر جمعیتی، براساس نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن در سال ۱۳۹۰، جمعیت شهرستان تبریز در حدود ۱ میلیون و ۶۹۵ هزار و ۹۴ نفر و جمعیت مرکز این شهرستان ۱ میلیون و ۵۰۶ هزار و ۱۸۸ نفر برآورد شده است. جمعیت شهری این شهرستان ۱ میلیون و ۴۹۵ هزار نفر و تعداد خانوار آن ۵۱۳ هزار و ۲۸۳ خانوار است (قبری و همکاران، ۱۳۹۴). (۲۰۹).

شکل ۲. موقعیت جغرافیایی شهر تبریز در استان آذربایجان شرقی

یافته‌های تحقیق

براساس نتایج تحقیق ۴۸ درصد افراد نمونه مرد و ۵۲ درصد زن بوده‌اند. در زمینه‌ی توزیع سنی نیز ۳۱ درصد در رده سنی ۲۰ تا ۳۰ سال، ۴۲ درصد در رده سنی ۳۰ تا ۴۰ سال، ۱۹ درصد در رده سنی ۴۰ تا ۵۰ سال و ۸ درصد در رده سنی ۵۰ سال به بالا بوده‌اند. و همچنین در زمینه‌ی میزان تحصیلات ۱۹ درصد دیپلم، ۳۱ درصد فوق دیپلم، ۴۴ درصد کارشناسی و در نهایت ۶ درصد دارای مدرک کارشناسی ارشد بوده‌اند.

بررسی شاخص‌های برآذش مدل

یافتن یک مدل نظری به لحاظ آماری معنادار و همچنین دارای معنا و مفهوم نظری و کاربردی باشد هدف اولیه از بکارگیری مدل سازی معادله ساختاری است. معیار کلی برای روش حداقل مربعات جزئی در نظر گرفته شد جی-اف (Gof) نام دارد. شاخص‌های این معیار کرانی از صفر تا یک را در بر دارند و به چهار شاخص مطلق، نسبی، مدل درونی و مدل بیرونی تقسیم می‌شوند. مدل درونی در واقع همان روابط بین متغیرهای مکنون یا همان ضرایب مسیر می‌باشد و مدل بیرونی در واقع برآورد بارهای عاملی

و تحلیل عاملی است (فornell^۵ و cha^۶، ۱۹۹۴). شاخص های نیکویی برازش نسبی و مطلق هر دو شاخص های توصیفی هستند. چنانچه این شاخصها بزرگتر یا مساوی با $0/5$ باشند، مناسب مدل می باشند. همانطور که مشاهده می شود، از نتایج حاصل از برازنده‌گی مدل نتیجه می گیریم که شاخص نیکویی برازش نسبی برای این مدل مناسب‌تر از مطلق است. هرچند که تقریباً اکثر شاخص ها نمایانگر برازنده‌گی خوب مدل می باشند. بنابراین، بعد از تایید مدل می توان نتایج تحلیل مسیر را در آزمون فرضیات به کار برد و به تفسیر آن ها پرداخت.

جدول ۲. شاخص های برازنده‌گی مدل

مقدار	شاخص های برازنده‌گی مدل
۰.۵۷۷	مطلق
۰.۷۸۸	نسبی
۰.۹۷۲	مدل بیرونی
۰.۷۶۴	مدل درونی

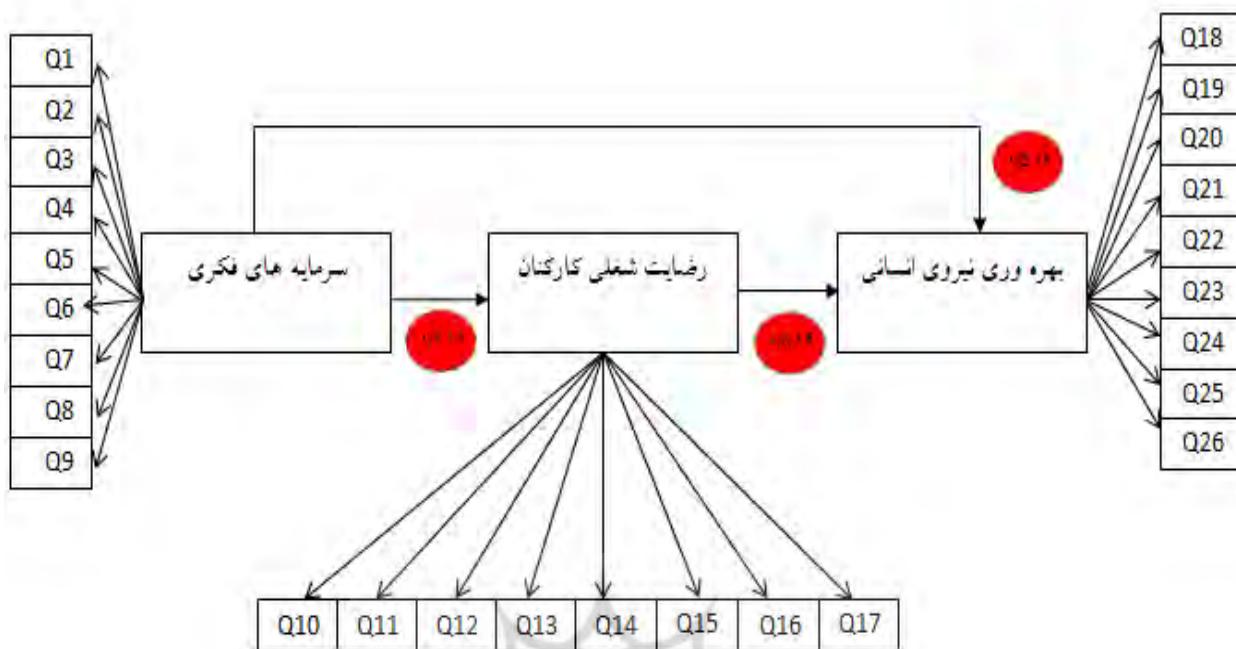
تحلیل مسیر

در تحلیل مسیر روابط بین متغیرها در یک جهت جریان می یابند و به عنوان مسیرهای متمایز در نظر گرفته می شوند مفاهیم تحلیل مسیر در بهترین صورت از طریق ویژگی عمدۀ آن، یعنی نمودار مسیر که پیوندهای علی احتمالی بین متغیرها را آشکار می سازد، تبیین می شوند. برای بررسی فرضیه های تحقیق لازم است که مدل کلی زیر برازش شود:

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

^۵Fornell

^۶Cha

شکل ۳. تحلیل مسیر مدل

بررسی فرضیه های تحقیق

به منظور بررسی تمامی فرضیه های این پژوهش، ابتدا ضریب مسیر محاسبه، سپس معنای داری این ضریب مسیر با آماره آزمون بررسی می شود. چنانچه سطح معناداری محاسبه شده از سطح معناداری آزمون ($\alpha=0.05$) کوچک تر باشد، فرضیه مربوط تأیید می شود و در صورتی که مقدار آن از $\alpha=0.05$ بیشتر باشد فرضیه مرتبط با آن رد می شود.

جدول ۳. مسیرهای مستقیم متغیرهای فرضیات اصلی

نتیجه	سطح معناداری	آماره آزمون(t)	ضریب مسیر	مسیر مستقیم
تأیید فرضیه	0.000	7/221	0.711	سرمایه های فکری ← رضایت شغلی کارکنان
تأیید فرضیه	0.000	8/256	0.814	رضایت شغلی کارکنان ← بهره وری نیروی انسانی
تأیید فرضیه	0.000	5/293	0.518	سرمایه های فکری ← بهره وری نیروی انسانی

در فرضیه اول ضریب مسیر 0.711 است و با توجه به مقدار احتمال معناداری که برابر 0.000 شده است و کمتر از 0.05 می باشد می توان نتیجه گرفت که این ضریب مسیر در سطح خطای 0.05 معنی دار است یعنی سرمایه های فکری بر رضایت شغلی تأثیر معنی دار و مثبتی دارد.

در فرضیه دوم ضریب مسیر 0.814 است و با توجه به مقدار احتمال معناداری که برابر 0.000 شده است و کمتر از 0.005 می باشد می توان نتیجه گرفت که این ضریب مسیر در سطح خطای 0.05 معنی دار است یعنی رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی تأثیر معنی دار و مثبتی دارد.

در فرضیه سوم ضریب مسیر 0.518 است و با توجه به مقدار احتمال معناداری که برابر 0.000 شده است و کمتر از 0.005 می باشد می توان نتیجه گرفت که این ضریب مسیر در سطح خطای 0.05 معنی دار است یعنی سرمایه های فکری بر بهره وری نیروی انسانی تأثیر معنی دار و مثبتی دارد.

جدول ۴. مسیر غیر مستقیم متغیرهای فرضیات اصلی

نتیجه	ضریب مسیر	از طریق متغیر	مسیر غیر مستقیم
تایید فرضیه	0.578	رضایت شغلی کارکنان	سرمایه های فکری \leftarrow بهره وری نیروی انسانی

به منظور محاسبه اثر غیر مستقیم (نقش متغیر واسط) بایستی اثر مستقیم سرمایه های فکری بر رضایت شغلی کارکنان در اثر مستقیم رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی ضرب نمود که برابر می شود با:

$$0.711 * 0.814 = 0.578$$

بنابراین چون اثر غیرمستقیم (0.578) از اثر مستقیم (0.518) بیشتر شده است، فرضیه چهارم تایید می شود. یعنی سرمایه های فکری از طریق رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی تأثیر معنی دار و مثبتی دارد.

نتیجه گیری

بهره وری یکی از عوامل پیشرفت هرجامعه است و مقدار و میزان رشد بهره وری در هر کشوری نقش به سزاپی بر سطح رفاه، میزان تورم، بیکاری، سلامت اقتصادی و رقابت پذیری در سطح جهان دارد. با توجه به محدودیت منابع، افزایش جمعیت و رشد نیازها و خواسته های بشری در این رقابت شدید در صحنه جهانی، بهره وری عامل رشد و بقا در بلندمدت می باشد. در عصر حاضر، طراحان نظام های سازمانی اغلب تلاش خود را معطوف به کسب هدف های راهبردی و مزیت رقابتی نموده اند و بر آن هستند تا با طراحی چنین نظام هایی، بستر بقا و یا رهبری سازمان ها را در بازارهای امروزی پدید آورند. آنچه در این میان مهم به نظر می آید و توسط این طراحان بیشتر مورد توجه قرار می گیرد، اهمیت منابع انسانی در این نظام ها و نقش آن در تحقق هدف های مورد نظر است. بنابراین، منابع انسانی به عنوان برجسته ترین عامل مزیت رقابتی در رشد و توسعه کارآفرینی و متعاقب آن تمایز سازمانها از یکدیگر، بیش از گذشته مورد توجه مدیران و محققان قرار گرفته است. کارکنان شرکت به عنوان سرمایه های انسانی تحت تأثیر رضایت شغلی قرار دارند و در واقع، رضایت شغلی یکی از عوامل بسیار مهم در موفقیت سازمان ها و شرکت ها محسوب می شود و از جمله عواملی است که سبب افزایش کارآیی و نیز احساس رضایت فردی می گردد. زمانی کارکنان یک سازمان می توانند تعامل خوب با مشتریا داشته باشند که از شغل و جایگاه سازمانی خود راضی و خشنود باشند. کارمندانی که

احساس رضایت می کنند. تحقیق حاضر با هدف بررسی نقش واسطه رضایت شغلی کارکنان در تأثیر سرمایه های فکری بر بهره وری نیروی انسانی در صنعت هتلداری در هتل های ۳، ۴ و ۵ ستاره استان آذربایجان شرقی در تابستان ۱۳۹۵ صورت پذیرفته است. تحقیق حاضر، از نظر هدف، کاربردی و براساس روش گردآوری داده ها، توصیفی و از نوع پیمایشی است. همچنین از روش معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار اسماارت پی اس به منظور تجزیه و تحلیل داده ها استفاده شده است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه کارکنان هتل های ۳، ۴ و ۵ ستاره شهر تبریز می باشد. نتایج بدست آمده حاکی از آن است که سرمایه های فکری بر رضایت شغلی کارکنان و بهره وری نیروی انسانی تأثیر مستقیم و معناداری دارد؛ و همچنین تأثیر رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی مستقیم و معنادار است. و متغیر سرمایه های فکری از طریق نقش واسطه رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی تأثیر غیرمستقیم و معناداری دارد. در فرضیه اول بیان شده است که سرمایه های فکری بر رضایت شغلی کارکنان تأثیر مثبت و معنادار دارد. یافته های حاصل از این بخش پژوهش با تحقیقات لونگو و مورا(۲۰۱۳) و دوستدار و همکاران(۲۰۱۴) هم راستا می باشد. فرضیه دوم بیان می کند که رضایت شغلی کارکنان بر بهره وری نیروی انسانی تأثیر مثبت و معنادار دارد. یافته های حاصل از این بخش پژوهش با تحقیقات رضایی هرندي و سیادت(۱۳۸۹)، رزقی شیرسوار و موسوی(۱۳۹۰) و جهانی و همکاران (۱۳۹۲) هم راستا می باشد. در فرضیه سوم بیان شده است که سرمایه های فکری بر بهره وری نیروی انسانی تأثیر مثبت و معنادار دارد. یافته های حاصل از این بخش پژوهش با تحقیقات محمدی پیراسته و همکاران(۱۳۹۰)، نازم و صادقی(۲۰۱۲) و اکوی(۲۰۱۳) هم راستا می باشد.

پیشنهادات

در مورد بهبود بعد سرمایه انسانی پیشنهاد های ذیل ارائه می شود:

- توسعه و بالندگی کارکنان؛
- جذب و استخدام افراد مستعد و توانمند در هتل؛
- توجه به آموزش و توسعه کارکنان و تقویت شایستگی های کارکنان؛
- توجه به بحث جانشین پروری در هتل؛
- تهیی مسیرهای شغلی برای مشاغل آتی هریک از کارکنان؛
- حمایت از کار گروهی و فرهنگ جمع گرایی در هتل؛
- حمایت از ایده ها و نظرات ارائه شده در هتل و تقویت فرهنگ حمایت از خلاقیت و ایده پردازی در هتل.

در مورد بهبود بعد سرمایه ساختاری پیشنهاد های ذیل ارائه می شود:

- تقویت کار تیمی؛
- دقت در گزینش و استخدام افرادی که دارای مهارت های فنی، گروهی و تیمی باشند؛
- شناسایی آن دسته از فرایندهای کلیدی که دارای بیشترین ارزش برای هتل و کسب رضایت مشتریان می باشند؛
- قدر دانی و پاداش دهنی به کار تیمی.

در مورد بهبود بعد سرمایه مشتری پیشنهاد های ذیل ارائه می شود:

- به خواسته ها و رضایت مشتریان توجه ویژه ای گردد و سعی شود که مشکلات آنها برطرف گردد؛
- اقدام به برنامه ریزی در جهت بهبود ارتباطات با مشتریان شود؛

● به کارکنان هتل در زمینه نوع مشتریان اطلاع رسانی شود و به انتشار بازخور مشتریان در سراسر سازمان و برنامه ریزی با

استفاده از این بازخور مبادرت گردد؛

● تکریم مشتریان هتل.

● تقویت نگرش تکریم مشتریان بین تمام اعضای سازمان.

در مورد بهبود رضایت شغلی کارکنان هتل پیشنهاد های ذیل ارائه می شود:

- پرداخت حقوق و پاداش مناسب و متناسب؛
- ایجاد جو صمیمی بین کارکنان؛
- فراهم نمودن فرصت های ارتقا برای کارکنان؛
- توجه ویژه سرپرستان به کارکنان؛
- فراهم نمودن فضای کاری مناسب برای کارکنان.

منابع و مأخذ

آذر، ع.، غلامزاده، ر. و قنواتی، م. (۱۳۹۱)، مدلسازی مسیری-ساختاری در مدیریت: کاربرد نرم افزار SmartPLS. تهران: نگاه دانش.

حسینی قادیکلایی، سید مهدی، محمدیان ساروی، محسن، ابو، حسین (۱۳۹۱)، بررسی رابطه‌ی بین ادراک برابری با تعهد سازمانی و رضایت شغلی در بین دبیران آموزش و پژوهش شهرستان سوادکوه (پژوهشگر)، فصلنامه مدیریت، ۲۵(۹)، صص ۱۰-۱.

سکاران، اوما. (۱۳۸۸)، روش‌های تحقیق در مدیریت، ترجمه محمد صائی و محمود شیرازی، تهران: مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی، چاپ ششم.

صادی، سعید، چمنی فرد، راحله، نیک پور، امین (۱۳۹۴)، نقش میانجی رضایت شغلی کارکنان در رابطه بین سرمایه‌های فکری و بهره‌وری نیروی انسانی (مورد مطالعه: بانک تجارت منطقه شمال غرب تهران)، فصلنامه علمی-پژوهشی مدیریت بهره‌وری، ۲۷(۹)، صص ۴۳-۴۷.

عاقل، قاسم، لگزیان، سمیه (۱۳۸۷)، بررسی رابطه بین رضایت شغلی و رضایت مشتری در مشاغل خدماتی، فصلنامه بانک

صادرات، سال ۱۰، شماره ۴۶، صص ۸۹-۹۲.

قنبی، ابوالفضل، آدمی، مقصومه، هاشمی امین، سمیرا (۱۳۹۴)، سنجش پایداری توسعه گردشگری از نگاه جامعه محلی (مطالعه موردی: شهر تبریز)، نشریه گردشگری شهری، ۲(۲)، صص ۲۰۵-۲۱۸.

کلدی، علیرضا و عسگری، گیتا (۱۳۸۲)، بررسی میزان رضایت شغلی معلمان ابتدایی آموزش و پرورش شهر تهران، مجله روان‌شناسی و علوم تربیتی، سال ۳۳، شماره ۱، صص ۱۰۳-۱۲۰.

مقیمی، سید محمد (۱۳۸۵)، سازمان و مدیریت رویکردی پژوهشی، تهران: انتشارات ترمه، چاپ ششم.
نیک پور، امین، سنجیر، سلاجقه (۱۳۹۱)، نقش چابکی سازمانی در رضایت شغلی کارکنان، دو ماهنامه مدیریت، ۲۳(۶۶)، صص ۳۱-۳۶.

قلیچ لی، بهروز، مشبکی، اصغر (۱۳۸۵)، "نقش سرمایه اجتماعی در ایجاد سرمایه فکری سازمان" (مطالعه دو مورد شرکت خودروساز ایرانی)، "فصلنامه دانش مدیریت"، شماره ۷۵، سال نوزدهم، صص ۱۴۷-۱۲۵.

شاکری نیا، حسن (۱۳۸۶)، امنیت و رضایت شغلی و بهداشت روانی، ماهنامه تدبیر، شماره ۷۲، صص ۱۸-۲۱.

انواری رستمی، علی اصغر، رستمی، محمد رضا (۱۳۸۲)، ارزیابی مدل ها و روش های سنجش و ارزش گذاری سرمایه های فکری شرکت ها، فصلنامه بررسی های حسابداری و حسابرسی، سال ۱۰، شماره ۳۴، صص ۵۱-۷۶.

جهانی، الهام، عزیزیان، نوید، حاجی نیا، مجتبی، خاکی، صنمبر (۱۳۹۲)، رابطه رضایت شغلی و بهره وری کارکنان جهاد دانشگاهی واحد ایلام، مجموعه مقالات اولین کنفرانس ملی حسابداری و مدیریت، شیراز: موسسه بین المللی آموزشی و پژوهشی خوارزمی.

چوپانی، حیدر، زارع خلیلی، مجتبی، قاسمی، عقیل، غلام زاده، حجت (۱۳۹۱)، بررسی رابطه بین سرمایه فکری با نوآوری سازمانی (مطالعه موردی: شرکت سهامی بیمه توسعه)، فصلنامه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، سال ۲، شماره ۱ (پیاپی ۵)، صص ۲۷-۵۸.

غلامرضا، خاکی (۱۳۸۶)، مدیریت بهره وری (با رویکردی تحلیلی به آن در سازمان)، تهران: انتشارات کوهسار، چاپ نهم.

رزقی شیرسوار، هادی، موسوی، میرمحمد (۱۳۹۰)، رابطه بین رضایت شغلی و بهره وری کارکنان شاغل در واحد پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی شهر تهران، فصلنامه مدیریت بهداشت و درمان، شماره ۳ و ۴، صص ۱۹-۲۷.

رضایی هرندی، حسن، سیادت، سید علی (۱۳۸۹)، بررسی رابطه بین میزان رضایت شغلی با بهره وری متصدیان امور بانکی بانک ملی ایران، مجموعه مقالات سومین کنفرانس بهبود و تحول اداری، تهران: مرکز همايش های بین المللی صدا و سیما.

محمدی پیراسته، سید محمد باقر، جلیلیان، حمید رضا، میرزاگی، حبیب (۱۳۹۰)، رابطه سرمایه فکری و بهره وری در صنعت بانکداری (مطالعه موردي: بانک های استان لرستان)، *فصلنامه پول و اقتصاد*، سال ۳، شماره ۷، صص ۲۰۳-۲۳۴.

میرسپاسی، ناصر (۱۳۹۲)، مدیریت استراتژیک منابع انسانی و روابط کار، تهران: انتشارات میر، چاپ سی و ششم.

عزیزی، شیرین، شفیعی روپشتی، میثم (۱۳۹۱)، کاربرد مدل کانو به منظور شناسایی عوامل موثر بر بهبود بهره وری مدیران زن آموزش و پرورش (مطالعه موردي: آموزش و پرورش منطقه یک شهر تهران)، دو فصلنامه پژوهش نامه زنان، سال ۳، شماره ۶، صص ۷۱-۹۳.

شفیع آبادی، عبدالله (۱۳۸۸)، راهنمایی تحصیلی و شغلی، تهران، انتشارات دانشگاه پیام نور.

نصرت پناه، سیاوش، حسنی، کاوه، یزدی، امید (۱۳۹۱)، بررسی رابطه بین کیفیت زندگی کاری و بهره وری نیروی انسانی، *مجله پژوهش های مدیریت منابع انسانی*، سال ۴، شماره ۱، صص ۱۸۹-۲۰۶.

اسماعیلی، محمود رضا، قدسی، مسعود (۱۳۹۲)، بررسی تأثیرات هوش هیجانی بر رضایت شغلی و تعهد سازمانی کارکنان زن (مورد مطالعه: ادارت برق استان تهران)، *فصلنامه زن و مطالعات خانواده*، سال ۵، شماره ۲۰، صص ۷-۲۰.

Bontis, N. (1998), “Intellectual capital: An exploratory study that develops measures and Models”. *Management Decision*. Vol. 36, No. 2, pp. 63-76.

Charles, K.E., Veitch, J.A., Farley, K.M.J. & Newsham, G.R. (2004). A Model of environmental and job satisfaction in open-plan offices: COPE PE field findings. *Canadian Psychological Association 65th Annual Convention*. 1-4.

Donohue, W., & Heywood J. (2004). Job satisfaction. *International Journal of Man Power*. 26. ۳۶-۳۷.

Dehghan Nayeri, Nahid, Salehi, Tahmineh, Asadi Noghabi, Ahmad Ali (2011). Quality of work life and productivity among Iranian Nurses, *Journal Contemporary Nurse*, 39(1), pp. 106-118.

Doostdar, M; Rezaei Kelidbari, H; Masumi, M. (2014), “Examining the impact of

intellectual capital on employees' job satisfaction (case study: State Banks of Rasht)". International Journal of Management and Humanity Sciences. Vol. 3, No. 4, pp. 1672-1677.

Ekwe, M. C. (2013), "Effect of intellectual capitals on employee productivity of Banks in developing economies: The Nigeria experience". Research Journal of Finance and Accounting. Vol. 4, No. 11, pp. 139-149.

Fornell, C. and Cha, J. (1994). Partial least squares, in Bagozzi, R.P. (Ed.), Advanced Methods. Goleman, D. (1995). Emotional Intelligence. New York: Bantam Books.

Gupta, O; Roos, G. (2001), "Mergers and Acquisitions through an Intellectual Capital Perspective". Journal of Intellectual Capital. Vol. 2, No. 3, pp. 297-309.

Haenlein, Michael, & Kaplan, Andreas M. (2004). A Beginner's Guide to Partial Least Squares Analysis. Understanding Statistics, 3(4), 283-297.

Hersey, H; Goldsmith, M. (1980), "A situational approach to performance planning". Training and Development Journal. Vol. 34, No. 11, p. 38.

Ileanu, B. V; Tanasoiu, O. E. (2008), "Factors of the earning functions and their influence on the intellectual capital of an organization". Journal of Applied Quantitative Methods. Vol. 3, No. 4, pp. 366-374.

Longo, M; Mura, M. (2011), "The effect of intellectual capital on employees' satisfaction and retention". Journal Information and Management. Vol. 48, No. 7, pp. 278-287.

McGill, T. P. (2006), Harnessing intellectual capital: A study of organizational knowledge transfer. Ph.D. Dissertation. Touro University, California, USA.

Nazem, F; Sadeghi, O. (2012), "Modeling productivity based on intellectual capital in the public sector of educational administration". Proceedings of the 9th International Conference on Intellectual Capital, Knowledge Management & Organisational Learning. The Universidad Del Rosario and the Universidad Jorge Tadeo Lozano Bogotá, Colombia. 18-19 October, pp. 179-185.

Roos, G; Roos, J. (1997), "Measuring your company's intellectual performance". Long Range Planning. Vol. 30, No. 3, pp. 413-426.

Sarminah, Samad, (2011), The Effect of Job satisfaction on Organizational Commitment and Job Performance Relationship: A Case of Managers in Malaysia,s Manufacturing Companies, European Journal of Social Sciences, Vol 18, No 4,pp. 228-239.

Yew, T. L. (2005). Job Satisfaction and Affective Commitment: A Study of Employees in the Tourism Industry in Sarawak, Malaysia. Sunway Academic Journal. 4.27-43.